

Ministerstvo práce a sociálních věcí
odbor sociálních služeb, sociální práce a sociálního bydlení

Doporučený postup č. 02/2018,
kterým se v rámci metodického a koncepčního vedení MPSV
vypracovává Kodex chování ve smyslu čl. 40 Obecného nařízení o
ochraně osobních údajů – GDPR pro potřeby výkonu sociální
politiky

Určeno pro Poskytovatele sociálních služeb, pověřené osoby, sociální pracovníky,
pracovníky obecních úřadů obcí, krajské úřady a dotčené útvary MPSV

Datum platnosti: 9. dubna 2018

Datum účinnosti: 25. května 2018

Vypracoval: Odbor 22

Verze: 1.1

Počet stran: 28

bod 2.2

Pověřenec pro ochranu osobních údajů

Jedním z nejdiskutovanějších témat u správců a zpracovatelů je otázka, na které subjekty vlastně dopadá povinnost jmenovat pověřence pro ochranu osobních údajů¹ (dále také jako „pověřenec“), nicméně ihned v úvodu je nezbytné zdůraznit, že **dobrovolnou** možnost jmenovat pověřence má **každý správce a zpracovatel**.

Dle čl. 37 odst. 1 nařízení GDPR má povinnost jmenovat pověřence:

- a) orgán veřejné moci či veřejný subjekt, s výjimkou soudů jednajících v rámci svých soudních pravomocí;
- b) správce či zpracovatel, jehož hlavní činnosti spočívající ve zpracování OÚ vyžadují rozsáhlé pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů; nebo
- c) správce či zpracovatel, jehož hlavní činnosti spočívají v rozsáhlém zpracování citlivých údajů a osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v článku 10.

Všechny subjekty, které jsou zároveň orgánem veřejné moci či veřejným subjektem, jsou tedy dle výše uvedeného článku povinny ustanovit pověřence bez dalšího. Důvodem pro toto pravidlo by měla být potřeba zvýšené kontroly u subjektů, které vykonávají veřejnou moc a které tedy mohou i autoritativně (jednostranně) rozhodovat o právech a povinnostech druhé strany (subjektu údajů); v těchto nikoli rovnoprávných vztazích mají totiž subjekty údajů velmi malou možnost ovlivnit, zda a jak budou jejich osobní údaje zpracovány. Do kategorie orgánů veřejné moci a veřejných subjektů spadají nepochybně organizační složky státu, včetně ministerstev ČR, územní samosprávné celky (obce, kraje) a jejich organizační složky.

V rámci tohoto kodexu chování se ustavuje, že **veřejnými subjekty ve smyslu čl. 37 GDPR nejsou příspěvkové organizace** zřízené organizačními složkami státu dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, či územními samosprávnými celky dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů¹. V obecném chápání i podle logiky předpisů o přístupu k informacím totiž příspěvkové organizace za veřejné subjekty považovány jsou. Podléhají správním řízením, kontrolám i rozpočtovým opatřením a jsou příjemci dotačních titulů. **Ve smyslu čl. 37 odst. 4 GDPR tak pro příspěvkové organizace zřízené organizačními složkami státu, či územními samosprávnými celky při přihlášení se k tomuto kodexu neplatí povinnost jmenovat pověřence.**

1 Uvedené vychází z předběžného stanoviska ÚOOÚ ze dne 29. 3. 2018.